

कोऽगर Z. 1 lies जागर st. जागर०.

कोञ्च s. oben u. कोच॒.

कोट vgl. तल० und कोटाद्रि॑.

कोटक vgl. Verz. d. Oxf. H. 21, b. 21.

कोटचक्र n. Bez. eines best. Diagramms; vgl. u. चक्र 4) am Ende.

कोटपराणि (?) m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 217, b. 34.

कोट॑ 1) Spr. 347. विकटास्य० BHĀG. P. 10, 37, 2. कर्ण॑ Spr. 1198.

करुपुटी० 3573. — 3) m. N. pr. eines Mannes SAṂSK. K. 184, b. 2. — 4) f. श्रा N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's (vgl. कोटिरा॑) MBH. 9, 2635. der Mutter Bāṇa's BHĀG. P. 10, 63, 20 (कोटवी॑ v. l. im ÇKDra. u. d. W., aber nicht als N. pr., sondern in der Bed. नमुक्तेशी नारी gefasst).

कोटवी॑ 2) N. der Dakshajāṇi in Koṭitirtha Verz. d. Oxf. H. 39, b. 11.

कोटाद्रि॑ m. N. pr. eines Berges Rāga-Tar. 4, 5.

कोटि॑ 1) कार्यक॑ HALAJ. 2, 310. Spr. 1910. — 1) 4) Spr. 3150. — 2) सा स्त्रीरास्य परा कोटिर्निर्मले विधिना PĀRÇVĀNĀTHAK. 3, 19 bei AUFRECHT, HALAJ. Ind. तदपि न प्रमाणकोटि॑ प्रवेष्टुमीष्टे sov. a. auch das kann noch nicht als ein Beweis gelten SARVADARÇANAS. 3, 6. 128, 8. प्रमाणकोटि॑ MBH. 3, 542 erklärt NIŁAK. durch प्रमाणाद्यो गङ्गातीरस्थो वरविशेषः, 1, 2241 durch गङ्गायास्तीर्थविशेषः. — 3) SĀH. D. 293, 4. SARVADARÇANAS. 163, 19. Schol. zu PRAB. 77, Cl. 22. — 4) WEBER, RĀMAT. UP. 353. 362. WASSILJEW 197. — 6) die Senkrechte in einem rechtwinkeligen Dreieck SŪRJAS. 2, 29. — Vgl. नगरकोटि॑.

कोटिक॑ 1) Z. 2 lies die geringste (letzte) unter den Menschen st. eine Prinzessin.

कोटिनीवा f. = कोटिया GOLĀDHJ. 3, 1.

कोटिया der durch den Koṭi gebildete Sinus SŪRJAS. 2, 39. GOLĀDHJ. 5, 2. °फल॑ s. u. फल॑.

कोटिर्य॑ Verz. d. Oxf. H. 39, b. 11. 68, b. 36. 66, b. 36. 67, a. 39.

कोटियात्र = श्रित्रि॑ auch HALAJ. 3, 50.

कोटिपाल॑, eine Hdschr. कोटपाल॑.

कोटिपुर॑ n. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 153, b. 28.

कोटिफल॑ s. u. फल॑.

कोटिर॑ 3) f. श्रा N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2632. कोटा॑ ed. Bomb. wie 2635.

कोटिलतात्त्वी॑ f. N. pr. einer Göttin WILSON, Sel. Works 2, 12. fg.

(°ति॑ gedr.).

कोटिलिङ्ग॑ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 149, a. 11.

कोटिलिङ्गश्च॑ n. desgl. ebend. 77, b. 32.

कोटिवर्ष॑ 1) Verz. d. Oxf. H. 53, b. 13. VARĀH. BRH. S. 9, 11.

कोटिस्या॑ f. N. pr. der Schutzgottheit im Geschlecht des Kjāvāna Verz. d. Oxf. H. 19, a. 12.

कोटिक॑म॑ m. s. u. कोटि॑ 4).

कोटी॑ 2) HALAJ. 2, 410. स्वर्णाचलेन्दुङ्गकोटीरपरिमणिते दीपे PĀRÇVĀNĀTHAK. 2, 1. देवैदिव्यकोटीरमणितै॑ 54 (nach AUFRECHT).

कोटीश॑ n. HALAJ. 2, 421.

कोटीश्चर॑ (कोटि॑ + इ॑) m. Millionär, N. pr. eines Kaufmanns KATHAS. 56, 64.

V. Theil.

कोटीश्चरतीर्थ॑ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, b. 9. 11. 21.

25. 67, b. 17.

कोट॑ m. KATHAS. 102, 55. निवास॑ 33. °राज॑ LALIT. ed Calc. 156, 14 (= FOUCAUD 130).

कोटवी॑ 3) N. pr. der Mutter Bāṇa's; s. oben u. कोटर॑ 4).

कोणा॑ 1) KATHAS. 64, 45. WEBER, RĀMAT. UP. 293. 308. 316. — 2) VARĀH. BRH. S. 31, 3. 53, 43. 48. 83. 87, 3. fgg. °दिश॑ 34, 5. — 7) VARĀH. BRH. 2, 2. 23, 4. ĀRJABH. ĀRJĀSHTAQ. 1, 1. — Vgl. खर॑, सूत्र॑.

कोणाप॑ (कोणा॑ + 2. प) m. = निश्चिति Schol. zu BHĀG. P. 10, 12, 29. — Vgl. कोणा॑.

कोणार्क॑ N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 289, a. 4.

कोणारभ॑ m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 318, a. 43.

कोणाडभ॑ HALL 78. fg.

कोतना॑ f. TS. 3, 3, 2, 1. st. dessen कूतना॑ KĀTH. 30, 4.

कोप॑ 1) das Wüthen (der Waffen, des Krieges u. s. w.): शत्र॑ VARĀH. BRH. S. 5, 24. 59. 8, 3. 9, 44. 30, 21. शाप॑ 20, 1. बल॑ 30, 25. श्रग्मि॑ 8, 46. 17, 17. 26, 13. शिखि॑ 5, 66. पवनामि॑ 8, 28. कृदि॑ 32, 18. धातु॑ BRH. 23, 1.

कोपचक्र॑ m. ein best. Räucherwerk (धूप) VARĀH. BRH. S. 77, 11.

कोपनीय॑ (von कोपन) adj. was zur Erregung des Zornes dient SARVADARÇANAS. 177, 4.

कोपाय॑ कोपायते HARIV. 15367 schlechte Lesart für संज्ञायते, wie die neuere Ausg. liest.

कोपियज्ञ॑ (कोपिन् + यज्ञ) m. N. pr. eines Mannes SAṂSK. K. 184, b. 1.

कोप्य॑ (vom caus. von 1. कुप॑) adj. zu erzürnen MBH. 5, 34.

कोमल॑ 1) श्रालापा॑: Spr. 778. Z. 4 streiche 140 (vgl. Z. 6).

कोमलवत्कला॑ (को॑ + वत्कला॑) f. eine best. Pflanze, = लवली RĀGAN. im ÇKDra. u. d. letzten Worte.

कोपयुक्त॑ (?) f. N. pr. einer Stadt HALL 71.

कोपाष्ट॑ °कृ मĀLATIM. 143, 19. nach dem Schol. zu R. 2, 54, 41 ist कोपष्टिम॑ (sic) = दिश॑.

कोरक॑ 1) कर्म्बकोरकन्यायात् BHĀSHĀP. 163.

कोरकित॑ Verz. d. Oxf. H. 211, a, No. 498.

कोरएक्याम॑ m. N. pr. eines Dorfes Verz. d. Oxf. H. 183, b. 2.

कोरएडक॑ m. N. pr. eines Lehrers HALL 16. Varianten: कोरएक॑, गीरएक॑, पौरएक॑.

कोरली॑ f. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 67, a, N. 4.

कोरिला॑ f. desgl. ebend. 66, b. 37 und N. 5.

कोल॑ 1) a) Spr. 4016. 4603. — 4) c) = 2 चाना॑ Verz. d. Oxf. H. 307, b. 3. masc. = 2 Tañka = ½ Karsha ÇĀRNG. SAṂSK. 1, 1, 16. — Vgl. चित्र॑.

कोलकायाम॑ m. N. pr. eines Dorfes Verz. d. Oxf. H. 183, b. 44.

कोलात॑ n. Schweinsauge, Bez. eines Loches im Holze von best. Form VARĀH. BRH. S. 79, 32. fg. — Vgl. कोलेता॑.

कोलापुर॑ n. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 69, a, 22. KĀCīKH. 5, 78 (nach BENFET).

कोलाविद्यसिन्॑ (को॑ + वि॑) m. pl. Bez. eines Fürstengeschlechts: तस्य पालयतः सम्यकप्रजाः पुत्रानिवैरामान्। वभूवः शत्रो भूपाः कोलाविद्यसिनस्तथा॥ MĀRKA. P. 81, 4. न्यौरैपि स तैरुद्दे॑ कोलाविद्यसिन्मिर्जितः॑ 5.